

ת"פ 2159/06/14 - מדינת ישראל נגד ג'מאל חוואס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2159-06-14 מדינת ישראל נ' חוואס (עציר)
בפני כב' השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד דפנה אברמוביץ

המאשימה

נגד

ג'מאל חוואס ע"י עו"ד לאה צמל

הנאשם

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חברות בארגון טרוריסטי.

על פי עובדות כתב האישום, ארגון החמאס הוכרז ביום 1.8.1988 כארגון טרור ובשנת 1989 הצטרף הנאשם לחמאס.

כתב האישום מוסיף ומפרט פעילותו של הנאשם במסגרת חברותו בחמאס:

בשנת 1989 נהג הנאשם לחלק כרוזים מטעם החמאס.

החל משנת 2004 היה הנאשם פעיל בכיר בחמאס במחנה שועפאט, בעיקר במסגד אבו עוביידה.

הנאשם הקים גוף בשם ועדת התרבות של מסגד אבו עוביידה. במסגרת זו הקים בשנת 1996 חוג ללימוד קוראן בשם "דאר אלקוראן (בית הקוראן - י.מ.)."

הנאשם היה חבר בגוף שנקרא "שבאב אלמסג'ד (צעירי המסגד - י.מ.)", אשר עסק בלימוד דעות החמאס.

הנאשם העביר שיעורי דת בגוף שנקרא "דאר אלחדית' (בית המסורת האסלאמית - י.מ.)."

הנאשם ארגן מחנות קיץ מטעם החמאס.

הנאשם הקים גוף בשם "ועדת הצדקה" שעסק בגיוס תרומות לצורך סיוע לנזקקים.

הנאשם הקים בשנת 2000 גוף שנקרא "אוסרת חמאס" (אוסרא, מהבחינה המילולית, משמעה משפחה. בהקשר זה הכוונה לחוג או קבוצה - י.מ.) אשר פעל עד שנת 2006 לערך.

עמוד 1

בשנת 2011 הקים הנאשם אוסרת חמאס חדשה ועמד בראשה. במסגרת זו, העביר הנאשם פעם בשבוע שיעורי דת, שכללו לימוד קוראן וחדית' (מסורת אסלאמית - י.מ.). הנאשם הורה לחברי האוסרא להפריש לאוסרה 3% ממשכורותיהם, לצורך מימון פעילות ותרומות לנזקקים.

יריעת המחלוקת

הנאשם אישר בתשובתו, כי אכן היה מעורב בעיקר הפעילות המתוארת בכתב האישום, אך כפר בכל קשר בין הפעילות ובין תנועת החמאס וכן טען כי פעילותו היתה מצומצמת יותר מאשר נטען. לדבריו היה חבר בתנועת האחים המוסלמים ועמד בראש אוסרא של האחים המוסלמים, אך לא היה פעיל בחמאס.

ראיות הצדדים

הצדדים הגיעו ביניהם להסכמה דיונית, לפיה עיקר ראיות המאשימה הוגשו בהסכמה, כאשר לא היתה מחלוקת לגבי קבילותן של הודעות העדים, אך כל צד יכול היה לטעון ביחס למשקלן או לפרשנות דבריהם. כן הוסכם כי אמרות הנאשם הוגשו במקום עדות ראשית, אך הוא נחקר נגדית על ידי ב"כ המאשימה. ההסכמה הדיונית הושגה בישיבת גישור שהתקיימה בפני כב' הנשיאה ש. דותן. לאחר שהתגלעה מחלוקת בין הצדדים ביחס לפרטי ההסכמה גישרתי גם אני בין הצדדים - בהסכמתם - על מנת לגבשה באופן סופי.

כהערה מקדימה לסקירת הראיות אומר, כי העבירה המיוחסת לנאשם היא חברות בארגון טרוריסטי. לא יוחסה לנאשם עבירה של פעילות בארגון טרוריסטי (שאינה בסמכותו של בית משפט זה). לפיכך, משמעות ביצוען של הפעילויות המפורטות בכתב האישום היא ביסודו של דבר ראייתית, לשם הוכחות עצם חברותו של הנאשם בארגון טרור. במובן זה, לא ראיתי חשיבות לקבוע ממצא פוזיטיבי ביחס לכל אחת מן הפעילויות אשר פורטו בכתב האישום, אלא לבחון אותן כמכלול, המעיד על הקשר של הנאשם לחמאס.

עיקר ההודעות אשר הוגשו הן משנת 2007 וקיימת הודעה אחת משנת 1995. רק שתי הודעות רלוונטיות הן משנת 2014. על בסיס החומר הישן שבתיק נחקר הנאשם בשנת 2009 בחשד לאותה עבירה, חברות בארגון טרוריסטי, אך התיק נגדו נסגר בשל חוסר ראיות מספיקות.

הערה נוספת היא, כי עיקר ההודעות נגבו מחשודים שונים בחברות בארגון טרוריסטי, ועניינו של הנאשם עלה בהן בין עניינים נוספים אחרים, ולא כנושא בלעדי.

על מנת להקל על הקורא (והכותב), אפרט רק את העובדות הרלוונטיות לתיק שלפני העולות מתוך המוצגים השונים שהוגשו. לאחר מכן אפרט המסקנה הכוללת העולה ממכלול ההודעות והתמודדות הנאשם עמה, בעדותו לפני וסיכומי באת כוחו.

סא'ד חטיב

ת/ב (הודעה מיום 30.4.14, 16:20):

העד הוא חבר בקבוצת צעירי מסגד אבו עוביידה שהיא חלק מהחמאס. העד התייחס לפעילויות אותן ביצע במסגרת קבוצה זו, שהן בעלות אופי "אזרחי" והודה כי יידה פעמיים אבנים לעבר כוחות ביטחון.

ת/ג 2 + ת/ד (הודעות מימים 11.5.14 - 12.5.14):

העד חבר באוסרת חמאס מאז שנת 2011. בראש האוסרא עומד הנאשם ויש בה שני חברים נוספים. פעילות האוסרא היא שינון הקוראן ודברי הנביאים מדי שבוע בבתי חברי הקבוצה או במקומות ציבוריים. הנאשם הוא שהציע לעד להצטרף לאוסרא.

העד הוא "ממובילי הפעילות" בדאר אלחדית', שהוא חלק משבאב אלמסג'ד שהוא גוף השייך לחמאס. חברי דאר אלחדית' העבירו לנאשם 3% ממשכורתם מדי חודש, לצורך הפעילות השוטפת ולצורך תרומות לנזקקים וחתונות.

אדם בשם פאדי אבו שחידם נהג להעביר שיעורים במסגרת שבאב אלמסג'ד, אך בעקבות ויכוח עם הנאשם הפסיק להעביר שם את השיעורים והחל להעבירם בביתו.

ת/ה (הודעה מיום 14.5.14, 11:42):

העד והנאשם היו פעילים בתנועת שבאב מסג'ד אבו עוביידה, "שבסוף היא חמאס".

העד הצטרף לחמאס לאחר שהוזמן ללמד קוראן בדאר אלקוראן על ידי מוחמד גנאיים שהיה אחראי על דאר אלקוראן. יתכן שגם הנאשם היה אחראי על דאר אלקוראן.

העד היה חבר באוסרא שבראשה עמד הנאשם, שלמדה קוראן וחדית'.

ת/ז (הודעה מיום 14.5.14, שעה 15:29):

הנאשם הציג עצמו בפני העד במסגד אבו עוביידה ואמר כי הוא האחראי והמנהיג של אוסרת חמאס אלדעוויה (מילולית: משפחת חמאס העוסקת בדעווה - פעילות הסברתית - י.מ.). בהתחלה העד לא ידע שהאוסרא היא של חמאס. חברי האוסרא היו נפגשים מדי שבוע ולומדים קוראן וחדית'. הנאשם הוא שקבע את מטרות האוסרא.

חברי האוסרא היו מעבירים לנאשם מדי חודש 3% ממשכורתם, והנאשם השתמש בכסף לתחזוקת המסגד או לצורך חלוקה לעניים ומתנות לזוגות נישאים.

העד נשאל כיצד ידע שהאוסרא הדעוויה משתייכת לחמאס והסביר כי לפני שנה שיער כך, אך לא ידע להסביר מהי הסיבה להשערותו.

מפאת חשיבות דברי העד בהודעה זו, אצטט חלק מהדברים במלואם:

ש. איך ידעת שג'מאל חואס (הנאשם - י.מ.) משתייך ומנהיג אוסרת חמאס אלדעוויה?

ת. הוא הציג את עצמו בפני, וזה היה למיטב זכרוני במסגד אבו עוביידה ואמר שהוא האחראי והמנהיג של אוסרת חמאס אלדעוויה. אני בהתחלה לא ידעתי שזה חמאס, אני הבנתי ממנו שהמטרות באוסרה זה לשון קוראן וחדית' ותפילות והיו איתנו באוסרא שני אנשים שהזכרתי את שמותיהם (ש' 13-18).

ש. תסביר מה פירוש אוסרת חמאס אלדעוויה?

עמוד 3

ת. כל אחד שיושב וקורא קוראן ולומד אחאדית' וקוראן זה פירוש אוסרה דעוויה.

ש. איך ידעת כי האוסרה משתייכת לחמאס?

ת. לא יודע מה הסיבה, לא זוכר (ש. 44-47).

הודעה זו לא סומנה על ידי ב"כ המאשימה באופן נפרד, אלא הוגשה בצמוד לת/2 כמסמך אחד.

חקירת שב"כ, 29.4.14, 12:20: סע' 7:

שבאב מסג'ד אבו עוביידה זה כינוי לפעילות חמאס במחנה שועפאט.

חקירת שב"כ, 11.5.14, 13:30:

העד חבר מזה שלוש שנים באוסרת חמאס בראשות הנאשם. הנאשם הוא שגייס אותו לאוסרא.

במסגרת האוסרא בוצעה פעילות דעווה (הסברה - י.מ.) שכללה תמיכה בחברי המועצה המחוקקת הפלסטינית שהתבצרו במשרדי הצלב האדום בשיח' ג'ראח.

היה פעיל בדאר אלחדית', שפעל תחת שבאב אלמסג'ד, גוף הקשור לחמאס. חברי דאר אלחדית' העבירו לנאשם 3% ממשכורתם.

חקירת שב"כ, 13.5.14, 20:40:

הנאשם הוא פעיל חמאס. פעילותו כללה עמידה בראש אוסרא, ארגון ארוע לאסירים משוחררים, זיפות רחוב במחנה שועפאט על ידי חברי שבאב אלמסג'ד.

מאהר אסמאעיל

ת/3 (הודעה מיום 21.5.14, 22:00):

העד חבר בשבאב מסג'ד אבו עוביידה במחנה שועפאט. פעילות הגוף היא "במאפייני האחים המוסלמים וחמאס וזה מתבטא בפעילות דעווה, פעילות דתית כמו לימוד הקוראן ולימוד אלחדית" (ש' 28-29).

הנאשם הוא אחד הפעילים של שבאב אלמסג'ד.

בהמשך ההודעה אמר העד דברים, אשר מפאת חשיבות הניסוח אצטטם במלואם:

ש. יש לך מה להוסיף?

ת. לא היתה לי מודעות שפעולות אלה בניגוד לחוק, כי לקחתי את זה במסגרת דתית ולא ידעתי שיש לה קשר לחמאס והסבירו לי את נקודה זאת בחקירה.

ש. למה אתה מתכוון בזה שלא ידעת שיש לה קשר לחמאס?

עמוד 4

ת בשבילי חמאס זה כל מה שקורה בעזה מפעילות צבאית, אבל בהקשר לאופי חמאס כדעווה ודת והשתתפות בשמחות או ניחום אבלים, לא ידעתי שזה בניגוד לחוק והוסבר לי בחקירה. (ש' 64-69)

חקירת שב"כ, 19.5.14, 9:30:

בחקירה זו נאמר לעד כי הנאשם הודה בפעילות בחמאס.

בסעי' 35-36 הוסבר לעד על ידי החוקר, כי פעילי חמאס מכנים את פעילותם בשמות דאר אלקוראן, דאר אלחדית', שבאב אלמסג'ד וכדומה והעד השיב כי מכיר את הגופים האמורים, אך לא מחשיב אותם כגורמי חמאס. בהמשך ההודעה החוקר הסביר לעד על משמעותה של פעילות הדעווה של החמאס.

בהמשך החקירה, מסעי' 80 ואילך, הודה העד כי השתתף בפעילות דעווה של חמאס במסגד אבו עוביידה, שם התחבר לאנשים המוכרים כפעילי חמאס. במסגרת הפעילות בשבאב אלמסג'ד, התחבר בין היתר עם הנאשם. פעילותו כללה לימודי דת, השתתפות בשמחות וניחומי אבלים.

חקירת שב"כ, 20.5.14, 14:55:

העד הסביר שלא החשיב את הפעילות עליה סיפר בחקירתו הקודמת כפעילות חמאס. הסביר שהבין כי במשך שנתיים היה מעורב בפעילות דעווה של חמאס, אך לא ידע כי מדובר בפעילות בלתי חוקית.

אברהים אבו תין, ת/4 (הודעה מיום 6.9.95):

במועד לא ברור בשנת 1995 העד הציע לנאשם להצטרף לחמאס והנאשם הסכים. השנים חילקו יחד כרוזים.

מחמד פראח

ת/5א (הודעה מיום 19.4.07, 4:24):

הנאשם היה פעיל בדאר אלקוראן במחנה שועפאט. דאר אלקוראן שייך למוסד איקראא' ששייך לחמאס.

ת/5ב (הודעה מיום 19.4.07, 15:47):

בשנת 2005 לערך ביקש מהנאשם דגלים של החמאס לארוע בדאר אלקוראן, אבל כאשר נאמר להם שהדגלים שייכים לחמאס הפסיקו את הארוע (התוכן אינו ברור).

חסן עסל

ת/6א (הודעה מיום 19.11.07, 11:25):

תנועת החמאס במחנה שועפאט פועלת תחת שתי ועדות, ועדת הצדקה וועדת התרבות. תחת ועדת התרבות פועלת שבאב אלמסג'ד, שתחתיה פועלות תנועות הצופים ודאר אלקוראן.

פאדי אבו שחידם הוא פעיל חמאס והיה מורה בדאר אלחדית'. לצדו פעל הנאשם.

עמוד 5

בשנת 2004 הנאשם ביקש ממנו להביא קופות צדקה, על מנת לחלק אותן לילדים בדאר אל קוראן.

ת/6 (הודעה מיום 15.11.07, 9:35):

במסגרת פעילות חמאס במחנה שועפאט, קיימת ועדת הצדקה שעוזרת לנזקקים. הנאשם פעיל בועדה זו. הנאשם גם אחראי על ועדת התרבות במסגד אבו עוביידה, הפועלת מטעם החמאס. תחת ועדת התרבות פועלים דאר אלקוראן, הצופים וקבוצת כדורגל של ילדים. הנאשם גם פיקח על דאר אלקוראן.

ת/6 (הודעה מיום 25.11.07, 17:00):

האחראים על דאר אלחדית' הם הנאשם ופאדי אבו שחידם שידועים כאנשי חמאס. דאר אלקוראן ידוע כגוף השייך לחמאס, ויש שיתוף פעולה בינו לבין דאר אלחדית', המתבטא בעצרות ובתנועת הצופים.

זאהר אבו הדואן

ת/12, (הודעה מיום 30.5.2006)

העד אמר כי הוא פעיל חמאס.

העד מלמד קוראן בדאר אלקוראן במסגד אבו עוביידה במסגרת אוסרא, בה חברים, בין היתר, הנאשם.

העד חבר באוסרת האחים המוסלמים, השייכת לחמאס, אשר הנאשם האחראי עליה. במסגרת אוסרא זו הוא לומד קוראן וחדית'.

העד היה פעיל בדאר אלחדית' יחד עם הנאשם. הפעילות שם כללה הפצת כרוזים ודעווה (הסברה).

העד היה פעיל לפני שנתיים (שנת 2004 לערך - י.מ.) בועדת הצדקה, יחד עם הנאשם.

בסוף ההודעה הדגיש העד כי הוא תומך בחמאס ומתנגד לפתח, ופירט הסיבות לכך, בין היתר משום שהחמאס מסייע לנזקקים פלסטינים.

העד התייחס בהודעתו לאדם בשם ג'מאל חואס, אשר שם אביו מוסטפא, שבעת גביית ההודעה (שנת 2006) היה כבן 30 - שם אביו של הנאשם הוא חליל ובשנת 2006 היה בן 40. עם זאת, הנאשם אישר בהודעתו ת1/ג כי מכיר את העד אבו הדואן ממסגד אבו עוביידה והיה חבר עמו באוסרת האחים המוסלמים - ועל כן לא נתתי לאי ההתאמה משקל ממשי, שכן ברור כי העד מתייחס לנאשם שלפני ולא לאדם אחר באותו השם.

גרסאות הנאשם

ת/1 (הודעה מיום 19.5.14, 19:54):

הנאשם אישר כי הקים אוסרא של האחים המוסלמים במחנה שועפאט בשנת 2000.

הנאשם הכחיש קשר לחמאס או לתנועת שבאב אלמסג'ד.

עמוד 6

הנאשם אישר כי לימד קוראן בדאר אלקוראן במסגד אבו עוביידה בין השנים 2001-2008. במסגרת זו קיבל גם תרומות ממוסד אקראא', עד שהוכרז כבלתי חוקי.

אישר כי לימד בשנת 2002 בדאר אלחדית'. מאז יש לו קשר רופף לגורם זה, דרך סאאיד חטיב.

אישר כי הפעיל את ועדת הצדקה במחנה שועפאט, במסגרת האחים המוסלמים.

אישר כי הקים אוסרא ללימוד קוראן, תחת האחים המוסלמים ולא תחת חמאס.

ת/1ג (הודעה מיום 26.5.14, 12:12)

הנאשם הודה כי חילק כרוזי חמאס יחד עם אבראהים אבו תין בשנת 1995. עם זאת, לדבריו כאשר חילק את הכרוזים לא ידע כי מדובר בכרוזים של החמאס וכאשר הבין הדבר הפסיק החלוקה.

הנאשם הודה כי הוא ראש אוסרת האחים המוסלמים במחנה שועפאט. לדבריו גייס את סאא'ד חטיב לאוסרת האחים המוסלמים ולא לאוסרת חמאס.

הנאשם אישר כי היה אחראי על דאר אלקוראן בין השנים 1996 ועד 2002 ועזב את הגוף באופן הדרגתי עד שנת 2007.

העד אישר כי היה חבר באוסרת האחים המוסלמים יחד עם זאהר אבו הדואן, אך לדבריו אמר לו שהאוסרא אינה שייכת לחמאס.

הנאשם אישר כי פעל במסגרת ועדת הצדקה, אך הכחיש קשר של הועדה לחמאס.

בסוף ההודעה הדגיש הנאשם, כי אכן פעל בשם האחים המוסלמים, אך דרכו דרך שלום והתנגדות לאלימות, וכל מטרתו עזרה לאחרים, ברוח האיסלאם. כן הדגיש הנאשם, כי אינו משתייך לארגון האחים המוסלמים בירושלים (אשר הוכרז כארגון טרור בשנת 2007 - י.מ.) אלא פועל במחנה שועפאט בלבד.

דין והכרעה

בסופו של יום, לא הוכחה חברותו של הנאשם בארגון טרור:

עדים שונים קשרו את הנאשם לפעילות במסגרת מספר גופים הקשורים לחמאס:

סאא'ד חטיב קשר את הנאשם לפעילות במסגרת שבאב מסג'ד אבו עוביידה, דאר אלחדית' ודאר אלקוראן, אשר לדבריו כולם גופים הקשורים לחמאס. אמנם הקשר בין האוסרא בה היו הנאשם וחטיב חברים לחמאס לא הוכח, שכן האמור בת/2 שוחק במידה ניכרת את דברי העד ביחס לאוסרא. עם זאת, הקשר של הנאשם ליתר הגופים הקשורים לחמאס הוכח לפני.

הודעותיו של חטיב, ת/2-א/ת/2 מלמדות, כי פעילותו של הנאשם היא פעילות דעווה, הסברה והכשרת הלבבות, במאפייני פעילות החמאס.

מוחמד פראח קשר את הנאשם לדאר אלקראן ולמוסד איקראא' - וקשר את שני גורמים אלה לתנועת החמאס - וזאת נכון לשנת 2007.

חסן עסל קשר את הנאשם לדאר אלחדית', אותה קשר לוועדת התרבות הקשורה לחמאס.

הודעותיו של מאהר אסמאעיל קושרות את הנאשם לפעילות דעווה של החמאס במסגד אבו עוביידה. עם זאת, העד הסביר שלא ידע שהפעילות בה השתתף היא פעילות דעווה הקשורה לארגון טרור. הסברו, כי הדברים הוסברו לו במהלך חקירותיו בשב"כ, מתיישב עם תמצית החקירה, ממנה עולה כי החוקר הסביר לו משמעות הדעווה. יתרה מכך, בהודעתו ת/2, הסביר שהפעילות במסגד אבו עוביידה, היא במאפייני האחים המוסלמים. לפיכך משקל דבריו נמוך בכל הנוגע לשייך הארגוני של הנאשם נמוך. עם זאת, עולה מההודעות שהנאשם פעל במסגד אבו עוביידה במאפייני דעווה אסלאמית.

לא נתתי משקל להודעת אברהמים אבו תין (ת/4) שנגבתה לפני עשרים שנה והועלתה מן האוב. קשה מאוד להתייחס להודעה מעין זו, אשר המאשימה לא עשתה עמה דבר עת כה ארוכה. מכל מקום, הסברו של הנאשם לאמור בהודעה, כי חילק כרוזים מבלי לדעת מה תכנם, מתקבל על הדעת. במיוחד לאור הקושי הברור של אדם להתייחס לדברים אשר נאמרו ביחס אליו לפני עשרים שנה.

מכלול ראייתי זה מלמד כי הנאשם היה פעיל בארגונים הקשורים לחמאס (דאר אלקוראן ודאר אלחדית') ובמקום בו מתקיימת פעילות חמאס (מסגד אבו עוביידה). מכאן קמה על פי סעיף 9(ב) לפקודת מניעת טרור חזקה, כי הנאשם היה חבר בחמאס ופעל במסגרת תנועה זו, ועל הנאשם לסתור את החזקה אשר קמה נגדו.

הסברו של הנאשם הוא, כי פעל מטעם האחים המוסלמים ולא מטעם החמאס, וכל פעילותו היתה בשם האחים המוסלמים. הסבר זה מתקבל על הדעת ומתיישב עם ראיות המאשימה:

האחים המוסלמים והחמאס הינן תנועות קרובות, בעלות בסיס אידיאולוגי משותף, ומאפייני פעילות הסברתית - דעווה - דומים. ר' למשל ת"פ 53033-11-11, מ"י נ' הלסה ואח', שם יוחסה למספר נאשמים פעילות מקבילה בשני הארגונים.

גם אם הנאשם לא קרא לפעילותו בקרב תושבי מחנה שועפאט בשם "דעווה", או פעילות ארגונית, הרי שמתקיימים בה כל המאפיינים המוכרים מתיקים דומים: הנאשם פעל להעברת שיעורי דת, פעילות לנוער, עזרה לנזקקים ופעילות חברתית, במטרה לקרב את תושבי המחנה לאידיאולוגיה בה הוא מחזיק - היא אידיאולוגית האחים המוסלמים.

גם העד זאהר אבו הדואן קשר את הנאשם לאוסרת האחים המוסלמים, אשר לדבריו שייכת לחמאס - ולא לחמאס עצמו.

מכאן שקיימת אפשרות סבירה שהעדים אשר קשרו את הנאשם לפעילות בחמאס טעו בין החמאס לבין האחים המוסלמים, בשל הקשר בין הארגונים ואופי הפעילות של הנאשם, אשר אינו שונה מפעילות הדעווה של פעילי החמאס בירושלים. לא מיותר לציין בהקשר זה, כי גם המאשימה לא סברה בשנת 2009 כי הראיות שבידה די בהן כדי להגיש אישום, ורק לאחר גביית הודעותיהם של סאא'ד חטיב ומאהר אסמאעיל, ראתה להגיש האישום.

אוסף על כך, כי הנאשם הודה בחקירותיו במשטרה ובשב"כ בפה מלא, כי הוא פעיל בארגון האחים המוסלמים, אך כפר בהיותו פעיל חמאס. ארגון האחים המוסלמים הוכרז כארגון טרוריסטי והחברות בו היא עבירה. ודוקא הודאתו של

הנאשם בעבירה של חברות בארגון האחים המוסלמים, להבדיל מעבירה דומה של חברות בחמאס, נותנת לדבריו משקל. בעת שהעיד הנאשם התרשמתי, כי הכחשתי את חברותו בחמאס וההבחנה שעשה בין החמאס ובין האחים המוסלמים משקפת באופן אמיתי את תפיסת עולמו ואת האידיאולוגיה בה הוא מחזיק, וראיתי לתת לחלק זה של עדותו לפני משקל רב.

מנגד, לא נתתי משקל רב להסברו של הנאשם, כי להבנתו האידיאולוגיה של האחים המוסלמים היא אידיאולוגיה של שלום ועשיית מעשי צדקה וחסד בלבד. אכן, הנאשם היה פעיל בתחום ההסברתי - הדעווה - שעיקרו הוא פעילות בקרב החברה האזרחית ולא פעילות טרור. עם זאת, ארגון "האחים המוסלמים ירושלים" הוכרז עוד בשנת 2007 כארגון טרור - ולא בכדי היה הדבר.

לא ראיתי משקל רב לטענות ב"כ הנאשם, כי לא ניתן ללמוד מדברי הנאשם על כך שהיה חבר בארגון האחים המוסלמים, אלא רק אימץ את דרכם. ארגון טרור אינו חדר כושר, הגובה דמי מנוי ומנפיק כרטיס פלסטיק עם תמונה ושם. חבר בארגון טרוריסטי מוגדר באופן רחב, בסעיף 1 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948, כ"**אדם הנמנה עליו, וכולל אדם המשתתף בפעולותיו, המפרסם דברי-תעמולה לטובת ארגון טרוריסטי, פעולותיו או מטרותיו, או אוסף כספים או חפצים לטובת ארגון טרוריסטי או פעולותיו**". הנאשם העיד באופן ברור כי הוא תומך באידיאולוגיה של האחים המוסלמים ופועל להפצתה בקרב אחרים, במסגרת האוסרא ומחוצה לה. והתרשמתי כי מדובר באדם אינטילגנטי, דעתן, רהוט ומשכיל. לא יכול להיות ספק, כי הנאשם הבין משמעות דבריו ומשמעות תמיכתו בארגון האחים המוסלמים וראה עצמו חבר בארגון - כפי שאף העיד לפני בפה מלא בע' 13-14 לפרוטוקול ישיבת יום 24.3.15. ולו היה ארגון האחים המוסלמים מוכרז כארגון טרור, חברותו בו היתה מוכחת.

לאור האמור, התלבטתי האם פעילותו של הנאשם היתה במסגרת ארגון "האחים המוסלמים - ירושלים", אשר הוכרז כארגון טרור, או במסגרת ארגון אחר, אשר לא הוכרז ככזה. לאחר שמיעת הראיות והסיכומים ביקשתי התיחסות הצדדים לשאלה.

המאשימה ביקשה לקבוע, כי לאור העובדה שפעילותו של הנאשם היתה בעיר ירושלים, יש לקבוע כי השתייך לארגון האחים המוסלמים - ירושלים. עם זאת, לא ראיתי כי מן הראיות ניתן לקבוע מעבר לספק, האם ישנו הבדל בין ארגון "האחים המוסלמים - ירושלים" ובין ארגון האחים המוסלמים אליו השתייך הנאשם. אכן, מן הראיות עולה, כי הנאשם ראה עצמו כחבר בארגון האחים המוסלמים. עם זאת, לא עלה כי פעילותו של הנאשם היתה קשורה לגורמים נוספים, זולת שלושת חברי האוסרא אשר בראשה עמד. לא הוכח לגבי כל יתר פעילותו של הנאשם העולה מן הראיות, כי נעשתה בקשר עם חברי ארגון "האחים המוסלמים ירושלים".

לאור האמור למעלה, נותר ספק בשאלת השתייכותו של הנאשם לארגון טרור, ועל כן מזכה אותו מאשמה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ה, 12 אפריל 2015, במעמד הצדדים

חתימה